

4. Bakirovna, K. Z. (2019). The Rhythm of the Literary Impact. *ANGLISTICUM. Journal of the Association-Institute for English Language and American Studies*, 8(9), 58-67.
5. Qobilova, Z. (2024). ALISHER NAVOIY ADABIY MEROSINING OZARBAYJONDA O'RGANILISHI. *Hamkor konferensiyalar*, 1(1), 215-219.
6. Imomalieva, M. I. (2021, April). THE EVOLUTION OF METAPHORICAL MEANING. In *E-Conference Globe* (pp. 25-26).
7. Imomaliyeva, M. (2024). NODIRA MELODIES OF NAVOI. *QO'QON UNIVERSITETI XABARNOMASI*, 10, 121-123.
8. TURSUNOVA, N. (2025). ALISHER NAVOIY AN'ANALARINING MUQIMIY IJODIDAGI TAKOMILI. *Hamkor konferensiyalar*, 1(11), 260-263.
9. Tursunova, N. (2021). FOLKLORE MOTIVES IN MUKIMIY'S WORK. *CURRENT RESEARCH JOURNAL OF PEDAGOGICS*, 2(09), 187-191.
10. Ikromjonovna, J. S. (2023). THE ROLE OF FOLK TALES AND EPIC MOTIVES IN THE POETRY OF USMAN AZIM. *Open Access Repository*, 9(4), 545-548
11. Ikromjonovna, J. S. (2023). PEYZAJNING IJTIMOIIY-PSIXOLOGIK MOTIVNI ANGLATISHDAGI O'RNI. *QO'QON UNIVERSITETI XABARNOMASI*, 1, 97-99.

“SHUM BOLA” QISSASIDA BOLA E'TIQODI

RUSTAM UMURZAKOV,

Farg'ona davlat universiteti

adabiyotshunoslik kafedrasi dotsenti v.b.

Filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)

E-mail: rustamumrzoq1987rum@gmail.com

Annotatsiya

Adabiyotshunoslikdagi e'tiqod masalasi o'rganilish jihatidan nozik, tadqiqotchini boshi berk ko'chaga olib kirib qo'yishi mumkinligi bilan cho'chitadigan mavzular sirasiga kiradi. Bugunga qadar o'zbek adabiyotshunosligida qahramon e'tiqodi masalasiga ma'lum sabablarga ko'ra qo'l urilmay kelinmoqda. Davr talabi va badiiy asarga yondoshuv usuli bu yo'nalishda tadqiqotchini cheklaganligini ko'rishimiz mumkin. Qolaversa, e'tiqod tushunchasini bir yoqlama anglash ham cheklovlarni yuzaga keltiradi. Kengroq qaralsa, e'tiqod albatta, Xudoga va diniy ta'limotlarga ishonchdan iborat emas.

Ayniqsa, bola e'tiqodi masalasida bu tushuncha yangi va o'zgacha ma'nolar kasb etishi mumkin.

Ushbu maqolada yozuvchi G'afur G'ulomning "Shum bola" qissasidagi bola obrazi tahlil qilinadi. Muhit sabab bolaning qarashlari nafratga, undan keyin fosh etish va o'ch olishga, yakunda esa, e'tiqodsizlikka olib kelishi va natijada birorta suyanchig'i yo'q, hech kimga va hech nimaga ishonchi qolmagan shaxsga aylanishi ochib beriladi. Tahlillarga ko'ra, insoniy munosabatlar sohasida ishonch-e'tiqod har qanday do'stlik va muhabbatning ajralmas qismi hisoblanadi. Bola kamol topib borishi, unda insoniy fazilatlar, iqtidor va qobiliyatlar shakllanishi uchun unga nisbatan e'tiqod zarur. Bunda bola uchun juda ahamiyatli inson, ya'ni ota va ona unga ishonishi talab etiladi. Aks holda, bolada bunday qobiliyatlar mutlaqo bo'lmaganday ruhiyatida pinhon qolib ketishi mumkin.

Insondagi barcha yovuzlik tashqi ta'sir oqibatida yuzaga keladi, natijada uning tanlash imkoniyati qolmaydi. Bolalar ma'lum yoshga etib, ijtimoiy hayotni ko'rganlaridan keyin ikkilanib qolishi bejiz emas. Eng yomoni – bolada tanlash imkoniyatining qolmaganligi. Aynan tanlash imkoniyatining qolmaganligi, e'tiqod emirilishi kabi XX asrning tipik muammolarini G'afur G'ulomning (1903-1966) "Shum bola" qissasida ko'rishimiz mumkin. Asarga o'smir yoshida kirib kelgan Shum bola tez orada o'spiringa aylanadi. Qissadagi dinamik syujet, voqealarning tez rivojlanishi, bola ruhiyatidagi evrilishlar yosh davrlarini tez bosib o'tishga majbur qiladi.

Kalit so'zlar: Qissa janri, bola obrazi, bola e'tiqodi, e'tiqod emirilishi, bola nigohi va muallif munosabati, inson gravitatsiyasi, psixologizm, dinamik syujet, etimlik tasviri.

Аннотация. Проблема веры в литературоведении — одна из тех тем, изучение которой является деликатным и может оказаться сложным, поскольку она может завести исследователя в тупик. До сих пор в узбекском литературоведении проблема веры в героев по ряду причин остается практически неизученной. Мы видим, что требования эпохи и подход к произведению искусства ограничивали исследователя в этом направлении. Кроме того, однобокое понимание концепции веры также создает ограничения. В более широком смысле вера не обязательно подразумевает доверие Богу и религиозным учениям. Особенно в случае детской веры эта концепция может приобрести новые и уникальные значения.

В статье анализируется образ ребенка в рассказе «Шум Бола» писателя Гфура Гулама. Выявляется, что взгляды ребенка, обусловленные окружением, приводят к ненависти, затем к осуждению и мести, и, наконец, к недоверию, в результате чего человек не имеет поддержки и доверия ни к

кому и ни к чему. Согласно анализу, в сфере человеческих взаимоотношений доверие является неотъемлемой частью любой дружбы и любви. Вера в ребенка необходима для его взросления и развития человеческих качеств, талантов и способностей. Для этого необходимо, чтобы человек, который очень важен для ребенка, а именно отец и мать, доверяли ему. В противном случае ребенок может остаться психически слепым к таким способностям, как будто они полностью отсутствуют.

Все зло в человеке возникает в результате внешних воздействий, вследствие чего у него нет выбора. Неудивительно, что дети испытывают нерешительность, достигнув определенного возраста и познакомившись с общественной жизнью. Хуже всего то, что у ребенка нет выбора. Типичные проблемы XX века, такие как отсутствие выбора и подрыв веры, мы можем увидеть в рассказе Гафура Гулама (1903-1966) «Шум Бола». Мальчик Шам, который появляется в пьесе подростком, вскоре становится подростком. Динамичный сюжет повести, стремительное развитие событий, изменения в психике ребенка обуславливают необходимость быстрого прохождения стадий подросткового возраста.

Ключевые слова. Жанр рассказа, образ ребенка, детская вера, разрушение веры, детская точка зрения и авторское отношение, человеческая гравитация, психологизм, динамичный сюжет, изображение сиротства.

The issue of faith in literary criticism is one of the most delicate and frightening topics in terms of study, which can lead the researcher into a dead end. To date, the issue of the hero's faith has not been touched upon in Uzbek literary criticism for certain reasons. We can see that the demands of the time and the method of approaching a work of art have limited the researcher in this direction. In addition, a one-sided understanding of the concept of faith also creates limitations. Looking more broadly, faith, of course, does not consist of faith in God and religious teachings. Especially in the issue of the faith of a child, this concept can acquire new and unique meanings.

This article analyzes the image of a child in the story "Shum Bola" by the writer G'fur G'ulom. It is revealed that the child's views, due to the environment, lead to hatred, then to denunciation and revenge, and finally to distrust, and as a result, he becomes a person who has no support, no one and no trust in anything. According to the analysis, trust and faith in the field of human relations are an integral part of any friendship and love. For a child to mature, to form human qualities, talents and abilities in him, faith in him is necessary. This requires that a person who is very important to the child, that is, a father and mother, believe in

him. Otherwise, the child may remain hidden in his psyche as if such abilities were completely absent.

All evil in a person arises as a result of external influences, as a result of which he has no choice. It is not for nothing that children, after reaching a certain age and experiencing social life, hesitate. The worst thing is that the child has no choice left. We can see the typical problems of the 20th century, such as the lack of choice and the erosion of faith, in the story "Shum Bola" by Gafur Ghulam (1903-1966). Shum Bola, who enters the work as a teenager, soon becomes a teenager. The dynamic plot of the story, the rapid development of events, and the changes in the child's psyche force us to quickly overcome the stages of youth.

Key words and phrases. The genre of the story, the image of a child, children's faith, the destruction of faith, a child's point of view and the author's attitude, human gravity, psychologism, a dynamic plot, the depiction of orphanhood.

Neofreydizm asoschilaridan biri Erix Frommning ta'rificha, ratsional va irratsional e'tiqod o'rtasida farqlar mavjud. Irratsional e'tiqod inson yoki g'oyaga nisbatan bo'lib, irratsional avtoritetga nisbatan itoatgo'ylikka asoslanadi. Ratsional e'tiqod esa, buning aksi o'laroq uning ildizlari shaxsiy fikr-mulohazalarimiz va his-tuyg'ularimizga borib taqaladi. Ratsional e'tiqod nafaqat biron-bir narsaga e'tiqod, balki ishonch-e'tiqodimizga xos qat'iyatlilik va sobitqadamlikdir.[1.232] Insonga ishonishning boshqa tomoni o'zgalarning imkoniyatiga ishonchimizdir. Bunday ishonchning eng ibtidoiy ko'rinishi onaning go'dagiga ishonchidir, ya'ni ona chaqalog'ining yashashi, ulg'ayishi, yurib ketishi va so'zlashiga ishonadi. Biroq bolaning o'sib-ulg'ayishi shu qadar tabiiy kechadiki, bunga hech qanday e'tiqodning hojati yo'qday tuyuladi.

Aytish kerakki, insoniyat tarixida bola shaxsiyatiga doim ham ijobiy munosabatda bo'linmagan. Jumladan, Aflotun bolalarga biroz salbiy munosabatda bo'ladi. Bolalar va johillar so'zini ko'p bor yonma-yon qo'llab, ularni bir-biriga o'xshatadi. Ruhni e'zozlash haqida gapirib, bolalar va johillar o'z ruhiy ehtiroslarini o'zlari hohlaganday qondiradilar, deydi.[2.35] Avreliy Avgustin esa, insondagi azaliy gunohga moyillikni bolaning odobsizligidan, deb hisoblaydi. Uning fikricha, buzuqlik azaldan odamning qonida bor, chunki boladagi illatlar hali u jamiyat bilan aloqa bog'lamasdan oldin paydo bo'ladi. Z.Freydning bola haqidagi tasavvuri ham Avgustin qarashlarini eslatadi. Freyd bolaga biologik mavjudot va individ sifatida qarab, ulardagi soflik, samimiyat, ko'ngilchanlik, atrof-olamni o'rganishga bo'lgan intilish, umuman, katta odamlarni ajablantiruvchi hislatlariga e'tibor bermaydi. Z.Freyd va uning shogirdi K.Yung inson

psixologiyasini katta odamlar misolida o'rganishadi. Natijada inson ruhiyatining kaliti bo'lgan bolalik, ulardagi manfaat talab qilmaydigan mayl tushunchasi berk tizim sifatida qolib ketadi. Fransuz faylasufi Blez Paskal inson hayotini yigirma yoshdan hisoblashni tavsiya etadi.[1.10] Uning fikricha, bu yoshgacha boladan farqimiz yo'q, bola esa hali to'la-to'kis inson degani emas. Faqat Viktorian davrida (XIX asr oxiri XX asr boshlari) go'daklarning "begunoh" ekanligi haqidagi g'oya, bolada yomon istaklar paydo bo'lmaydi, degan tushuncha hukmron bo'ldi.

Avgustin qarashlariga uyg'onish davri mutafakkirlari qarshi chiqdilar. Ularning ta'kidlashicha, insondagi barcha yovuzlik tashqi ta'sir oqibatida yuzaga keladi, natijada uning tanlash imkoniyati qolmaydi. Agar tashqi ta'sirlar bartaraf etilsa, inson yana o'z-o'zidan azaliy ezgulikka qaytadi. Buni bolalarda ko'rishimiz mumkin. Ular tashqi ta'sirga uchragunlariga qadar o'zlaridagi tabiiy beg'uborlik, soflikni saqlab qoladilar. Bolalar ma'lum yoshga etib, ijtimoiy hayotni ko'rganlaridan keyin ikkilanib qolishi bejiz emas. Eng yomoni – bolada tanlash imkoniyatining qolmaganligi.

Aynan tanlash imkoniyatining qolmaganligi, e'tiqod emirilishi kabi XX asrning tipik muammolarini "Shum bola" qissasida ko'rishimiz mumkin. Asarga o'smir yoshida kirib kelgan Shum bola tez orada o'spiringa aylanadi. Qissadagi dinamik syujet, voqealarning tez rivojlanishi, bola ruhiyatidagi evrilishlar yosh davrlarini tez bosib o'tishga majbur qiladi. Shum bola o'spirinligini o'z tili bilan aytadi: "Har ikkovimizning ham dunyo qidirib, baxt izlab yurgan o'spirinligimiz ma'lum bo'ldi. Mol-u jonni bir qilib, ahdu-paymon qilishdikda, katta, ulug' safarni mo'ljal oldik".[3.169]

Qissada "qayerga boraman" degan savol ko'p qo'llangan. Yuzaki qaraganda Shum bola bu savolni boshpanasiz, pulsiz, chorasiz qolganda o'z-o'ziga beradigandek tuyuladi. Aslida bu savol negizida ertangi kunni, kelajakni ko'ra olmaslik, katta hayot arafasidagi o'spirinning mustahkam e'tiqodi mavjud emasligi fojiasi bor. E'tiqod emirilishi, davr va ruhiyat mutanosibligini ifodalovchi ushbu ritorik so'roq ko'p shum bolashunoslar e'tiboridan chetda qolgan. Bizningcha, bu savol asar o'qildizini tashkil qiladi.

O'z davri bolalar va o'smirlarining tipik namunasi hisoblangan Shum bola sarguzashtlari davomida ijtimoiy hayotning bir qancha illat va kirdikorlarini fosh etadi. Voqealar davomida fosh etish uning asosiy quroliga aylanadi. Ana shu fosh etish jarayonida unda jamiyatga nisbatan nigilistik negativ qarash shakllanadi. Qissa avvalida faqat kuzatuvchi maqomida turgan Shum bola tanishtiruv orqali bosqichma-bosqich dinamik faollikka kirib boradi. U o'z uyidan ham masofa jihatdan, ham ruhiy jihatdan qadam-baqadam uzoqlashadi. Ammasining uyi Shum bola uchun katta sarguzashtga bosqich vazifasini o'taydi. Onalik, ammalik – oila,

qarindoshlik iplari sekin-astalik bilan uzib boriladi. Haqiqatan ham bolaning to'satdan katta begona muhitga otilib chiqib ketishi to'g'ri bo'lmasdi. Real hayotda ham shunday. Uzoqlashuv, begonalashuv birdaniga emas, bosqichma-bosqich bo'ladi. Qayerga bormasin, uning psixologik holati frustratsiya (omadsizlik, maqsadga etolmaslik) bilan yakunlanadi. Natijada Shum bolada fosh etishdan tashqari zo'ravonlikka yaqin bo'lgan qasd olish tuyg'usi ham shakllanadi. Tandir ichida yotib jazman yigitdan pul talab qilishi, takyaxona ahlini manqaldonda shishada suv qaynatib qo'rqitish epizodlarida unda o'ch olish hislatlari shakllangani ko'rinadi.

E.Frommning ta'kidlashicha, "e'tiqod emirilishi" bolalar hayotida tez-tez uchrab turadi. Uning fikricha, bola o'z hayotini mehr-muhabbat, ezgulik va adolat tushunchasi bilan boshlaydi.[5.25] Go'dak hayotini to'laligicha ona ixtiyoriga topshiradi, ona go'dak uchun "hayot manbai" hisoblanadi. U norasida bo'lganligi uchun onasiga to'la ishonadi. Bunday ishonch o'z otasiga, buvasi va bobosiga, boshqa biror yaqinlariga, shuningdek Xudoga nisbatan ham bo'ladi. Keyinchalik otaga muhabbat – orzu-intilishlar tayanadigan manbaga aylanadi. Bu davrda bola otasining rag'batlari va e'tiborini qozonishga, norozi qilmaslikka intiladi. Ota rozi – Xudo rozi deyilishi ham farzandning ota orqali ilohiyotga itoatkorona bog'lanishiga ishoradir. Shum bola asardagi yoshi bo'yicha, ya'ni ilk o'smirlik davrida onadan ota tomon yurishi, uning mehrini qozonishi kerak edi. Voqealar uni har ikkisidan ham ayiradi. E.Frommning ta'kidlashicha, ziddiyatli ekanidan qat'iy nazar otalik va onalik hissi bola uchun birdek muhim. Agar bola faqat otalik hissini saqlab qolsa, shafqatsiz bo'lib insoniy qiyofasini yo'qotadi. Agar onalik hissi saqlab qolinsa, qiyoslash-baholash qobiliyatini boy beradi va o'zining ham, o'zgalarning ham kamolotiga monelik qiladi. Yetim o'sganlarning ruhiyatidagi saktalikning ildizi aynan mana shu erda ko'rinadi. Bola onaga ojizona ibtidoiy bog'langanlik davridan, otaga itoatkorona bog'lanish orqali balog'at pallasiga qadam qo'yadi. Bu davrda u ham ona, ham ota shaxsiyatidan xalos bo'ladi. Agar oiladagi muhit, ota-onaning o'z vazifasini to'la ado etmasligi yohud etimlik sabab bo'lsa, bolaning tasavvurlari o'zgaradi va bu undagi ishonchni emiradi. Aynan Shum bolada mana shu ishonch bosqichma-bosqich yo'qolib boradi. Uning uydan chiqib ketishi, ijtimoiy hayot ichida darbadar kezib yurishi, avvalo, unga, uning o'ziga va uning odamlarga bo'lgan ishonchsiz munosabati sabablidir. Garchi Shum bola darbadar hayoti davomida ko'p bor o'ziga va yaqinlariga "uyga quruq qo'l bilan borishni ep ko'rmagan"ligini aytsada, asl masala qaytishga bo'lgan ishonchning emirilganida edi. Ayrim "Shum bola"shunoslar buni iqtisodiy qiyinchilik bilan bog'lashadi. Katta hayotga qadam qo'yish arafasida turgan o'spirin yigitning pulsiz, muqim ishsiz, darbadar kezishiga davrning moliyaviy

inqirozi emas, balki ma'naviy tanazzuli sababdir. Zero, Andre Morua ta'kidlagandek, moliyaviy qiyinchiliklar hech qachon fojiona bo'lmaydi.[6.201] Hamma gap ma'naviy qashshoqlik, insonga, xususan, bola shaxsiga bo'lgan ishonchsiz munosabatda. Shum bolaga ishonchsiz munosabat, avvalo, oilada mavjud edi. Unga singlisi ham “-ha, ...o'lgur”, deb murojaat qiladi. [3.164] Ikki o'rinda nutqi keltirilgan onasining so'zlari ham “juvonmarg, zumrasha”, degan faqat haqorat va tergashdan iborat. Mana shunday haqorat va kamsituvchi murojaatlar butun asar davomida uni tark etmaydi. U jamiyat a'zolari tomonidan “yetim, etimcha, xaromi” kabi so'zlar bilan kutib olinadi. Masalan, Shum bola butun qish bo'yi xizmatini qilgan Hoji boboning munosabatida o'sha davr ulug'larining bolaga bo'lgan tipik qarashlarini ko'rish mumkin. Shum bolaning etimligi Hoji boboni ajablantirmaydi. U sovuqqonlik bilan ota-ona topiladi, deydi: “Hay, zararsiz. “Yaxshi buzoq ikki onani emibdi”, degandek o'zing epchil bo'lsang, ota topib olasan. Otaki topiladi, ona degan o'z oyog'i bilan keladi”. [3.240] Qancha xizmat qilmasin, Shum bolaga Hoji bobo dargohida yaxshi munosabat bo'lmaydi. Hoji boboning Shum boladan ko'ngli to'lib, kayfiyati chog' bo'lgan paytlarda ham “yetim toylog'im”, deb “erkalatib” qo'yadi.

Fizika qonunlaridan ma'lumki, butun koinotni gravitatsiya boshqaradi. Gravitatsiya ikki obyektning bir-biriga qarab tortilib harakatlanishidir. A.Enshteyn fikricha, quyosh nuri egiladi va u fazoga shakl beradi. Sayyoralar o'sha shakl bo'yicha harakatlanadi. Yerning quyoshdan ozgina uzoqlashishi yoki yaqinlashishi uning falokati hisoblanadi. Milliard yillar davomida ko'plab orbitalar quyoshni tark etib ketgan. Faqat gravitatsion doimiylik orqali quyosh sayyoralarni ushlab turibdi. Bunday fizik hodisalar tabiatning bir qismi bo'lmish inson hayotida ham mavjud. Adabiyot o'z tili bilan fizik hodisalarni badiiy ifodalab kelgan. Xususan, quyosh va uning garavitatsiyasi adabiyotda “mehr” deb ataladi. Quyoshga nisbatan “Avesto”da “Mehr yasht” (quyoshga madhiya) qismi, mumtoz adabiyotda M.Ogahiyning “Kim mehr nuri teng tushar vayrona obod ustina” kabi misralari mavjudligi fikrimizni tasdiqlaydi. Quyoshning gravitatsiyasi o'z tizimidagi sayyoralarga amal qilsa, insonning mehri ham, eng avvalo, o'z yaqinlariga bo'ladi. Inson gravitatsiyasi ko'proq bolalarda amal qiladi. Shuning uchun ham ularda mehr-muhabbat tuyg'usi rivojlangan bo'ladi. Bola ulg'ayib jamiyat ichiga kirgani sari unda gravitatsiya susayadi. Psixologlar, faylasuflar tabiat va bola doim birga bo'lishi, ular bir-biridan ajralmasligi kerak, deyдилar. Tabiat bolani haqiqiy shaxs qilib tarbiyalashini ta'kidlaydilar. Bu fikrlarning aksi o'laroq Shum bolaning hayoti jamiyat ichida – bozorda, takyaxonada o'tadi. U muhit sabab o'smir davridayoq oilasidan, yaqinlaridan uzoqlashadi. Oiladagi gravitatsion kuchni yo'qotgan Shum bolani jamiyat ichida hech qanday kuch o'ziga tortib ololmaydi

va o'z orbitasini yo'qotgan sayyoradek, jamiyatda darbadar kezinadi. Natijada u e'tiqodi emirilgan, kelajagi noma'lum odamga aylanadi.

XX asrda yaratilgan bola obrazlari ortida mung'ayib qarab turgan, bolaligini erta boy bergan mualliflarni ko'rish mumkin. Shuning uchun ham asr qissalarida baxtli bola obrazini uchratmaymiz. Yakunda ularning taqdiri boshi berk ko'chada qolishini yoki muhit qurboniga aylanishini kuzatamiz. Yozuvchi bola obrazini yaratib, uni muhit qurboniga aylantirishiga sabab tashqi ta'sirlarni bartaraf etish lozimligini uqtirish, deb hisoblash mumkin. Xuddi shuningdek, "Shum bola" qissasi ham "To'rt tomon qibla. Lekin qayoqqa qarab yo'l olsam ekan", [4.286] degan iqrar bilan yakunlanadi. Shum bolaning bu xulosasida bola e'tiqodining emirilgani, ertangi kunga ishonchsizlikni anglash mumkin. "Shum bola"ga hamohang tarzda Abdulla Qahhorning "O'tmishdan ertaklar" qissasi ham "Endi nima bo'ladi?", degan jumla bilan yakunlanadi. Bizningcha, har ikki qissadagi so'nggi jumla orqali bolalikning boy berilishi g'oyaviy-badiiy jihatdan yakuniy ifodalangan.

Xullas, qissa avvalida olamga hayrat bilan qaragan Shum bolaning 5-6 oylik sarguzashti mobaynida bu hayratlari muhit sabab nafratga, undan keyin fosh etish va o'ch olishga, yakunda esa, e'tiqodsizlikka olib keladi. Natijada u birorta suyanchig'i yo'q, hech kimga va hech nimaga ishonchi qolmagan shaxsga aylanadi.

ADABIYOTLAR:

1. B.Paskal, X.O.Gasset, E.Fromm, Sevgi san'ati, T.:O'zbekiston, 2011.
2. Forobiy A.N., Fozil odamlar shahri, T.:A.Qodiriy nomidagi xalq merosi nashriyoti, 1993.
3. G'.G'ulom, Tanlangan asarlar / "Shum bola", T.:G'.G'ulom nomidagi nashriyot matbaa ijodiy uyi, 2012.
4. E.Fromm, Inson qalbi. Uning ezgulik va yovuzlikka bo'lgan layoqati, T.:O'zbekiston, 2016.
5. Andre Morua, Chorshanba uchun binafshalar, T.:Yangi asr avlodi, 2015.

ISAJON SULTON HIKOYALARIDA FOLKLORIZMLARNING O'RNI

Kurbanova Feruza A'zamovna,
Filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)
+998905654200

Annotatsiya